GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

Classes d’islam a les escoles catalanes. Un error que pagarem molt car

Opinió | 04/07/2026 | 18:09

L'autor defensa que l'escola pública ha de prioritzar la integració a través de la llengua, la cultura i els valors compartits, i qüestiona l'ampliació de l'ensenyament de la religió islàmica als centres educatius

La recent represa de les converses entre la Comissió Islàmica i el Departament d'Educació per estendre l'ensenyament de la religió islàmica a les escoles i instituts de Catalunya torna a situar sobre la taula un debat de fons. Més enllà de la simple gestió d'una borsa de professorat o de la logística de les caselles de matrícula, el que està en joc a les aules catalanes és el model de societat que volem construir per al futur i la capacitat de preservar la nostra pròpia identitat cultural.

La insistència a oferir facilitats perquè les comunitats immigrants mantinguin intactes les seves formes de vida, llengües i creences d'origen dins del sistema públic és, des d'una òptica de preservació nacional, un error estratègic de primer ordre. La funció històrica de l'escola pública a Europa, i molt especialment a Catalunya, ha estat actuar com un motor d'integració: un espai on l'alumnat, independentment del seu origen, s'impregna de la llengua, la història, els valors cívics i els costums de la societat d'acollida.

Quan l'Administració pública cedeix davant de demandes particularistes i comença a fragmentar el currículum escolar per incorporar-hi cosmovisions alienes a la tradició europea, es desvirtua aquesta funció integradora. Des d'aquest punt de vista, lluny d'afavorir la cohesió social, finançar i normalitzar la reproducció de la identitat musulmana a les aules podria incentivar noves demandes de reconeixement específic. El missatge que es transmetria és que l'adaptació a la societat d'acollida és opcional i que l'Estat ha d'assumir la consolidació de les estructures culturals d'origen.

Els defensors d'aquest model argumenten sovint que regular la pràctica religiosa dins l'escola és la millor manera d'evitar la clandestinitat o possibles processos de radicalització. L'autor considera que aquesta és una premissa ingènua. Segons la seva anàlisi, l'experiència de diversos països d'Europa occidental mostra que el model multicultural —basat en la convivència de comunitats diferenciades dins d'un mateix territori— no ha impedit l'aparició de societats paral·leles. Al contrari, sosté que, a mesura que s'amplia el reconeixement públic de determinades identitats culturals, augmenten també les demandes de nous drets diferenciats que, en alguns casos, poden entrar en conflicte amb valors occidentals com la igualtat entre homes i dones o la separació entre religió i poder civil.

L'autor defensa que ni Catalunya ni la resta d'Europa es poden permetre esdevenir un mosaic de comunitats aïllades connectades únicament per les estructures administratives. En el cas català, afegeix, aquesta preocupació és encara més rellevant perquè Catalunya és una nació sense estat, amb una llengua i una identitat que, segons exposa, ja es troben sotmeses a importants pressions demogràfiques i polítiques.

En aquest context, considera que les polítiques d'acollida haurien de fonamentar-se en la integració dels nous ciutadans a través de la llengua catalana, la cultura pròpia i els valors compartits. A parer seu, l'escola pública ha de continuar sent l'espai on es construeixi una ciutadania cohesionada al voltant de la catalanitat i dels valors democràtics europeus.

L'autor conclou que qualsevol pas en una direcció diferent pot comportar, al seu entendre, una progressiva pèrdua dels elements que defineixen la identitat col·lectiva de Catalunya i considera que aquest debat serà un dels grans reptes socials i polítics dels pròxims anys.

Autor: Narcís Oliveres

https://gironanoticies.com/noticia/299533-classes-dislam-a-les-escoles-catalanes-un-error-que-pagarem-molt-car.htm